

Тирсә авылы тарихы эзләреннән

2017

Тирсә бай тарихы, тырыш, ижади күнелле кешеләре белән горуurlана. Авылыбызда туып үскән белем ияләре бөтен жир шары буенча таралган. Кемнәр генә юк алар арасында: журналист, дипломат, язучы, шагыйрьләр... Алар кайда гына яшәсәләр дә, татар телен, татар мәдәниятен, сәнгәтен үстерүгә зур көч куялар. Безнең тарихи тамырларыбыз өзелмәгән, алар ныгый гына баралар, чөнки хәзерге авылдашларыбыз арасында да каләм тибрәтүчеләр шактый. Аларның һәр уңышына ихластан сөенеп яшибез.

Адресыбыз: Әгерже районы,
Тирсә авылы, Көнчыгыш ур., 19
Электрон почта: tersi@inbox.ru

Тарихи сәхифәләр

➔ 14 -15 гасырларда борынгы бабаларыбыз, Оренбург өлкәсеннән Шәде елгасы буена килеп нигез сала, авылга Тирсә исеме бирелә. Бу исемне бирүнең сере шунда: алар Оренбург өлкәсендәге Тирсә елгасы буендагы Тирсә авылында яшәгән булалар.

➔ Россиядә Екатерина II патшалык иткән чорда Урта Азияне яулап алуда күрсәткән сугышчан хезмәте өчен Мөхәммәт Морза Тәфкилевка Тирсә волостена кергән авыллар бүләк ителә.

➔ 1742 нче елда, хөкүмәт һәм алпавыт тарафыннан изүләргә түзә алмыйча, крестьяннар баш күтәрәләр. Сугыш башлана.

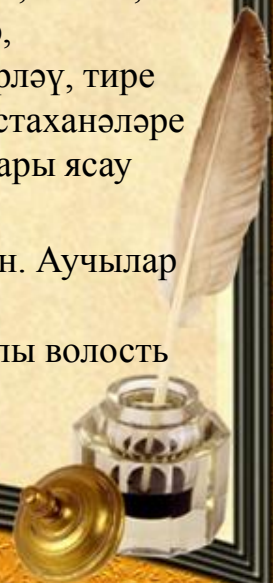
➔ 1742-1744 нче еллардагы восстание жиңелү белән тәмамлана.

➔ 1773 -1775 нче елларда Пугачев житәкләгән крестьяннар хәрәкәтенә тирсәлеләр дә кушыла. Крестьяннарны Әбжәлил Сөләйманов житәкли.

➔ 1803 нче елда Тәфкилев шырпы, пыяла, кирпич - пыяла заводлары төзетә, мунчаладан кап сугу, сумала әзерләү, тире әшкәртеп күн ясау һөнәрчелек остаханәләре калайдан көнкүреш кирәк-яраклары ясау оештырыла.

➔ 1893 нче елдан рәсми теркәлгән. Аучылар жәмгыяте булган.

➔ 1918 нче елга кадәр Тирсә авылы волость булып торган.

- ➔1918нче елда Тирсә волосте аklar кулында кала, 1919 нчы елның августында Азин тарафыннан чистартыла.
- ➔1923нче елда авылда беренче комсомол оешмасы төзелә.
- ➔1924нче елда клуб һәм китапханә ачыла.
- ➔1929 нчы елда Тирсәдә “Кызыл Тирсә” колхозы төзелә.
- ➔1935нче елдан Киров исемендәге колхоз дип йөртелә башлый.
- ➔Тирсәдән 390 кеше фронтка китә, 205 кеше хәбәрсез югала. 95 кире әйләнеп кайта.
- ➔1941нче елда Тирсә МТСы каршында кыска сroклы тракторчылар хәзерләү курслары ачыла.
- ➔1980 нче елда Тирсә тимер юл станциясе төзелеп бетеп, поездлар йөри башлый.

1700 нче елларда авылда мәчет төзелә, проекты Юськи авылы чиркәү проекты белән алмашына. Мәчет чиркәүгә охшаш була. Манараның озынлыгы 41 метр. Тирсә мәчете крепостной крестьяннар көче белән кирпечтән салына. Бөек Ватан сугышыннан соң мәчет сөт – май комбинаты итеп үзгәртелә. 1983нче елларда комбинат эштән туктый. Тирсәнең мәһабәт тарихи мәчете бинасы 1991 нче елда жимертелә.

1999 елда авылда яңа мәчет ачыла.

Тирсә үзәк урамының кибете янында тимер чардуганлы кабер бар. Анда колхозлашу елларында кулаклар тарафыннан кыйнап үтерелгән Бакиев Баһаветдин күмелгән.

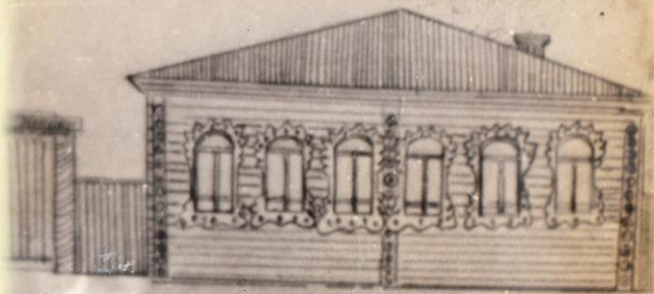

Бөек Ватан сугышында һәлак булган батырлар хөрмәтенә куелган һәйкәл. Бөек жиңүнең 65 еллык уңаеннан яңа обелиск ачыла.

Тирсә авылында 1815 нче елда
мәдрәсә ачылган. 1882 нче елда
земство тарафыннан башлангыч
мәктәп ачылган.

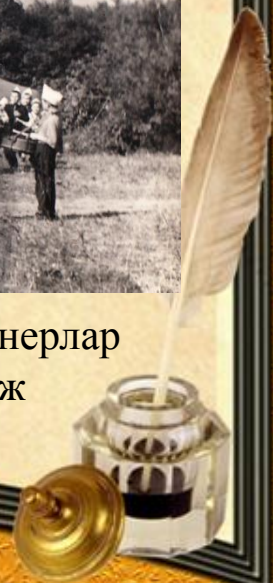
Кыз балалар укыган абыстай йорты

1919 нчы елда Тирсә авылында
дүртъяллык мәктәп ачыла. Беренче
директоры –Гыйният Адылов.

1924 нче елда Тирсәдә пионерлар
отряды төзелә. Ана “ Париж
коммунасы” исеме бирелә.

1926 нчы елда Тирсэ мэкътэбе
жидееллык итеп үзгэртелэ.

1939-1940 нчы уку елында ул сигезьеллыкка
эйлэнэ.

1970 нче елда яңа мэкътэп бинасы
салына. 1988нче елда Тирсэ мэкътэбе
урта мэкътэп итеп үзгэртелэ.

2007 нче елның 30 нчы
ноябрэндэ яңа мэкътэп бинасы
ачыла.

ШИГЪРИЯТ

Заһирә Байчурина (1890 – 1977)

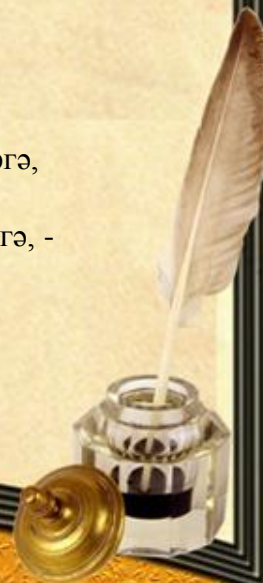
Тирсә авылында мулла гаиләсендә туа. Әнисе Тирсәдә кырык ел буге балалар укыта. Иж-Бубыйдагы кыз балалар мәдрәсәсен тәмамлый һәм туган авылына кайтып мөгаллимә була. Уфада, Пермь шәһәрәндә кызлар мәктәбендә эшли. Октябрь революциясеннән соң З.Байчурина, Пермьнән торып, Мәскәүдәге һәм Казандагы татарча газета-журналларга актив языша. 1923нче елда З. Байчуринаның «Шигырьләр мәжмугәсе» басылып чыга. Шулу ук елда бер төркем шигыре «Көрәш жырлары» исемле күмәк жыентыкка да урнаштырыла. З. Байчуринаның сайланма шигырьләре 1959нчы елда чыккан «Ана сүзе» исемле китабына тупланган. Заһирә Байчурина 1977нче елның 26 декабрәндә Махачкала шәһәрәндә вафат була.

“Шагыйрьләр туа торырлар...”

К.Сибгатуллин

Үпкә

Үстердең лә, әнкәй, мин кызыңны
Күрсәтмичә жилгә, буранга;
Яман күздән саклап, бер ялгызым
Чыгармыйча хәтта урамга.
Көнләшерлек иде гөл чәчәге
Ак йөзләрем, зифа буйларым;
Нурлы балкый иде килчәгем,
Татлы иде яшьлек уйларым.
Юкка чыкты хәзер бар уйларым.
Вәйран булды зифа буйларым;
Хыялларым өндә күрә алмадым,
Янып көлгә очты шулу бары:
Ундүрт яшьтә иргә ярәштең дә
Мине саттың шомлы сәгатәтә.
Булыр иде артык мең мәртәбә,
Үрнәк алып вәхши гарәптән,
Тереләй күмсән мине тар кабергә,
Тиз ук чыгар иде пакь жаным.
Яр кылдыгыз күңлем сөймәгәнгә, -
Томрем буге сүнмәс аһ-зарым!

“Күңелләр тула торырлар,

**Фазыл (Фердинант)
Шәех**
(1937 -2001)

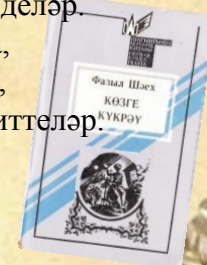
Иске Кызылъяр авылында туып үсә. 1951 нче елда Тирсә мәктәбен тәмамлый. Казан авыл хужалыгы институтында инженер-механик белгечлеге ала. 1967нче елда, Әгерже районы авыл хужалыгы идарәсендә баш инженер булып эшлэгәндә, Фердинантның күзләре сукурая. Типсә-тимер өзәрдәй якташыбыз зар елап, ачы язмышына буйсынып, сыгылып төшми, кимсенеп яшәми, ижат эше белән шөгылләнә башлый. Татарстан язучылар союзы әгъзасы. Аның “Якты юл буйлап”, “Көзге күкрәү”, “Дала туллары” жыентыклары нәшер ителә, шигырьләре Республика матбугат битләрендә еш басылып чыга. Фазыл Шәех безнең күңелләрдә кешеләргә, туган ягына мәдхия жырлаучы олы йөрәкле илаһи зат булып калыр.

Бу жаннар тынмас инде.”

К.Сибгатуллин

Туган җир яме

Сабый чагым болыннары,
Уйнап чапкан колыннары
Күңелемә якын иделәр.
Мине сабан тургайлары,
Җир жиләкле тугайлары
Туган җиргә гашыйк иттеләр.
Болыннарда атлар көттем,
Яшь гөлләрне сөеп үптем.
Алар нурлы, назлы иделәр.
Чаж суының дулкыннары,
Туган якның киң кырлары
Мине моңга, җырга илттеләр.
Өткәм белән әнкәм юлга,
Кояш бүләк итә иделәр.
Сагынып кайтып кергәндә,
Исәнлегемне күргәндә,
Тулган айга пар, тиң иделәр.
Киләчәккә юл ярганда,
Сөю утларым янганда,
Язлар мине шагыйрь иттеләр.

Гөрләп, дөрләп, яна-яна яшим

Чыңгыз

Мулламөхәммәт улы

Мусин

1934 нче елда Тирсә авылында
туа. 1997нче елдан

Татарстан Язучылар берлеге
әгъзасы. Соңгы елларда “Әгерже хәбәрләре” район,
Ижау каласында нәшер ителә торган “Яңарыш”
газеталарының Әгерже районы буенча махсус
хәбәрчесе. Шагыйрь районыбыз тарихын өйрәнү
буенча зур эш башкара. Шуның матур нәтижәсе булып
“Әгерже төбәге тарихы” исемле монографик хезмәте
нәшер ителде. Чыңгыз Мусин – алты шигырь
жыентыгы авторы. “Язмышым үзәннәрдә”,
“Тамырлар”, “Кадер кичендә”, “Томер юлы”, “Карт
каеннар шау чәчәктә” һәм “Баганалы юллар” район һәм
Казан матбугатларында дөнья күрә. Күп кенә
шигырьләренә көйләр язылган. Аның шигырьләрендә
үзе күргән-татыган, башыннан кичергән тормыш
чынбарлыгы, туган як кешеләренә күңел күзе аша
уздырып гәүдәләндергән самими образлары, уй –
хисләре, өмет–хыяллары, халкына булган чиксез
мәхәббәте чагыла.

Гаҗәп гүзәл иҗат юлында

Тукай рухы, заман агышы

Мин шигырьдә Тукай булалмадым,
Яшем житте алты дистәгә.
Тик шулай да еллар узган саен
Тукай рухы миңа өстәлә.

Хыялыма гүя чабам кебек,
Тукай иярлэгән атларда.
Күпләр бүген олы бәя бирә,
Аның кебек асыл затларга.

Миннән олуг шагыйрь чыкмаса да,
Мин барыбер шул ук “көймәдән”.
Ярый әле шушы серле дөнья,
Күңелемне минем биләгән.

**Ижатым юлларымны минем
нурлады.**

***Динар Хажџи улы
Абдуллин
(1950 -2000)***

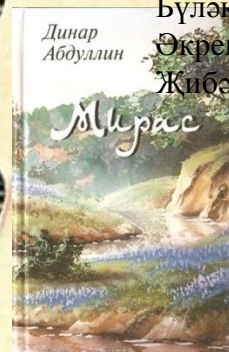
Тирсә авылында туган. Өч яше тулгач, әнисенен туган авылы Биектауга күченәләр. Беренче шигырьләре дә мәктәпнең әдәбият түгәрәге житәкчесе, Розалия апа Солтанова ярдәме белән туа. 1971 нче елда Ижау каласына күчеп килә, шул еллардан башлап “Яңарыш” газетасының иң популяр авторы була. Шигырьләрендә авыл тормышы, аның табигате, мәхәббәт, сөю төшенчәләре түргә менеп утыра. Шагыйрьнен “Иртәнге чык тамчылары”, “Мирас” шигырь жыентыклары дөнья күрә, әсәрләренең күбесе сәламәтлелеге какшаган, каты авыру белән көрәшү чорында язылган. “Соңлама”, “Туган якның изге туфрагы”, “Зур бәйрәмең белән, әнкәм”, “Сау бул, мәктәп”, “Мәңге яшә, әнием!” шигырьләренә көйләр язылган.

**Бирде дөнья кирәкне,
Еламаска өйрәтте.**

Х.Туфан

Яшьлегем бишеге

Һәркемнең дә үз яшьлеге матур,
Уздырсаң та аны төрлечә...
Ни әйтсәң дә, авыл баласының
Яшьлек хатирәсе көчләрәк.
Табигатьнең кочагында үскәч,
Тәэсире дә матур төсләрәк.
Иртән эчеп яңа сауган сөтне,
Ялан тәпи кырга чыгып чап.
Урманда йөр, тыңла кошлар моңын,
Ике килми безгә балачак.
Синең якын танышларың була
Һәр жәнлеге, корты, бөжәге.
Алар да бит табигатьнең безгә
Бүләк итеп биргән бизәге.
Өкрен генә сине тартып ала,
Жибәрми бит авыл хезмәте.

Югалтырга мөмкин түгел икән

*Әнисә Касыйм кызы
Кәримова (Галиева)
(1937-2002)*

Мәктәптә татар теле һәм әдәбият, немец телләрен укыткан. Шигырьләре районда нәшер ителгән, “Үз моңым бар жирдә”, “Күңел чишмәләре”, “Яшьлегем сиреньнәре” дип исемләнгән җыентыкларга кертелгән. Керсез дуслыкка, саф мэхәббәткә, табигать матурлыгына, чәчәкләргә сокланып яшәгән, тормыш-яшәеш мәгънәсенә төшенергә тырышкан шигырьләр язган.

Мәңгелеккә диеп туганны !

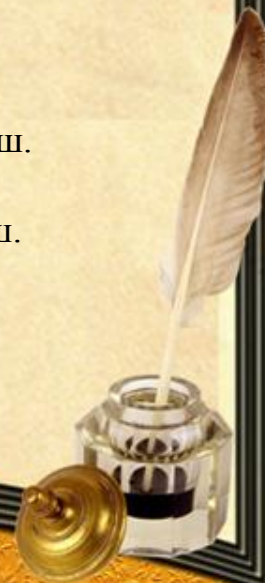
Тукаебыз, кичер безне...

Яшәгән син халкым кебек:
“Ярлыкагыл, диеп,- Ходам!”
Инкыйлабтан соң (кызганыч!)
Изге сүzlәр онытылган.

Туры Тукай! Сине уйлап
Бүген йөzlәр һай кызара...
Тулы ижатын өйрәнми
Гомерләр узганга.

әнисә кәримова

Шөкер, соңрак булса да,
Кыйблабызга кайтып килеш.
Яшь буынга шифа булсын
Мирасыңнан “тапкан” өлеш.

Проза

Хәмит Рәхимов (1899-1939)

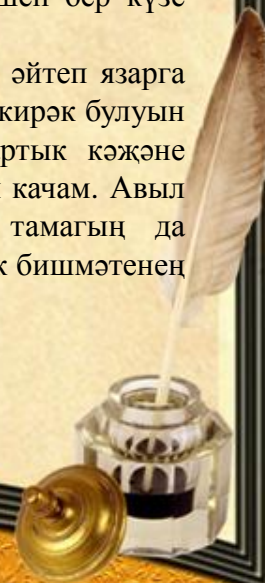
Тоба авылында 1899 нчы елны ярлы крестьян гаиләсендә туа. Тирсә һәм Иж-Бубый мәдрәсәләрендә укый. 1929 нчы елдан ВКП(б) члены. 1922-1931нче елларда Ижевск заводларында эшли. 1931-1934нче елларда Мәскәүдә Сталин исемендәге милли партия хезмәткәрләренең үзәк курсында укый. Әгерҗедә партия кабинеты мөдире. 1935нче елда каты авырып, ике аяксыз кала. Ләкин авыр тормыш сынаулары да аның әдәбиятка булган мэхәббәттен сүндерә алмый. 1936нчы елдан СССР Язучылар Союзы члены. М.Жәлил, А.Алишлар белән ижади багланышта тора. Хәмит Рәхимовның түбәндәге китаплары билгеле: “Чишмә буенда” повесте, “Киселгән орлыклар” хикәясе, “Тоткын Сәрвиназ” пьесасы. 1940нчы елда “Совет әдәбияты” журналында Х.Рәхимовның “Сөрөмле кисәү”, “Алмаз” исемле пьесалары басыла. Бу эсәрләренә Татар дәүләт академия театры үз репертуарына ала, ләкин Бөек Ваган сугышы башлану сәбәпле, сәхнәдә куелмый кала.

Ижат – гүзәл гамь ул

Чишмә буенда (повестьтан өзек)

(Әсәрдә авылда яшәгән батракларның байлар тарафыннан изелүләрен тулы итеп чагылдыра). “Авыр көннәр бер-бер артлы озакка сузылдылар. Тажи байга ашылык суккан чагында, авыл ярлылары арасында бер яңа мәсьәлә куәтләнде. Алар хат аркылы, Сабит шахтёрдан эшне белешмәкче була. Сүзне, тәмәке тартканда, чандыр гәүдәле, озын буйлы, ак төшөп бер күзе пыялаланган Фазлый башлап китте:

- Хат язганда, барырга теләүчеләрне әйтеп язарга кирәк; барып җитәр өчен күпме акча кирәк булуын да сорарга кирәк. Мин, егетләр, артык кәҗәне сатып булса да китәм. Бу тормыштан качам. Авыл байларына никадәр эшләсәң дә, тамагың да туймас. Өстең дә бөтәймәс, дип ертык бишмәтенен итәген тотып селекте.

Вакытлы

*Зарипова (Нуриева)
Рәмзия Сабир кызы*

Тирсә авылында туып үсә. 1982нче елны Казан Дәүләт университетының журналистика факультетын тәмамлай. Гомер юлын, ижат дөнъясын туган ягына багышлай. Корреспондент, 2000нче елдан “Әгерже хәбәрләре” гәзитенең баш мөхәррире. Киң эрудицияле, үткен телле оста каләм иясе, тыйнак, кешелекле шәхес ижат коллективын туплап, Әгерже данын үстерүгә зур хезмәт куя.

матбугат

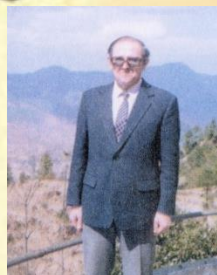
*Абзалиева Дания
Зәңгир кызы*

1969 нчы елны Биектау авылында туып үсә. Башлангыч сыйныфларда укыганда ук беренче укытучысы Салисә апа Халитова ижади эшкә дәртләндерә, ә әдәбият укытучысы Гыймазова Вәсилә апа ярдәмендә мәкаләләре район гәзите битләрендә урын ала.

1999нчы елдан Ижауда нәшер ителүче “Яңарыш” һәм райондагы “Әгерже хәбәрләре” гәзитләре корреспонденты. “Минем Удмуртия” телеканалында балалар өчен “Күңелле кыңгырау” тапшыруын әзерли. Зирәк, шома телле корреспондент; туган ягындагы матур эшләр, шушы эшләрне башкаручы замандашлары турында язмалар әзерләү аңа ижади дәрт өсти.

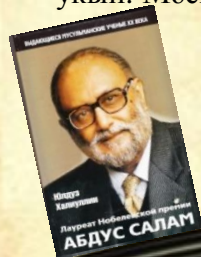

Донья дигэн боек китапка Языла бара хезмэт юлларым

Йолдыз Нури улы Халиуллин (1936)

Иске Кызылъяр авылында туып үсә, 1951нче елда Тирсә мәктәбен тәмамлый. Мәскәү Дәүләт Халыкара мөнәсәбәтләр институтында (МГИМО) укый. Профессиональ дипломат, күп еллар Якин Көнчыгыш илләрендә илче эшчәнлеген башкара. Дистәгә якин Көнбатыш һәм Якин Көнчыгыш илләренең телләрен камил белә. Галим, язучы һәм публицист, Евразия Халыкара икътисад академиясе мөхбир әгъзасы. Соңгы елларда, мөселман илләрендәге Нобель премиясе лауреатлары һәм мәшһүр татар галимнәренең хезмәтләрен туплап, монографик хезмәтләр, мәкаләләр язып чыгара, чит илләрдә лекцияләр укый. Мәскәүдә яши.

Тормыш үзе биргән сәләтне

Ногманов Нәзир Нәзил улы

2010нчы елда Удмурт дәүләт университетының журналистика факультетын тәмамлап, Удмуртия Республикасының “Яңарыш” мәгълүмати-нәшрият үзәге мөхәррире. Башлангыч сыйныфларда укыганда ук матур әдәбият уку белән мавыга. “Яңарыш”, “Әгерже хәбәрләре” газеталары битләрендә “Тылсымчы булсам”, “Китап сөючеләр бәйгесе”, “Тормышка ямь бирүче”, “Юбилеең белән, ветеран”, “Сугылырга онытма” кебек мәкаләләр һәм “Төшемә керәсең, эти” исемле шигыре басылган булса, студент елларында бүгенге көн өчен актуаль булган мәсьәләләрне яктырткан “Хезмәт төбе— хөрмәт”, “Тормыш йомгагын сүткәндә”, “Таркалган хәтер”, “Эчә дә, яши дә белмибез түгелме?” кебек мәкаләләр белән сөндәрә.

Композиторларыбыз

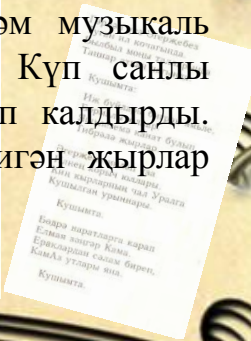
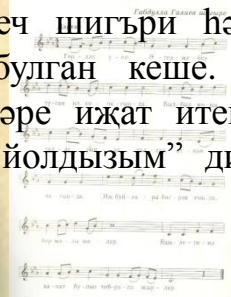
Энвэр Закиров

Энвэр Закиров 1930 нчы елда Бондюг районының Песэй авылында туа.

Алабуга педагогия институтының рус теле бүлеген тәмамлай.

Хезмәт юллары – укытучы, мәктәп директоры, райком инструкторы һәм бүлек мөдире. Соңгы елларда район газетасы редакциясендә эшләп пенсиягә чыккач, Тирсә авылында яши.

Ул искиткеч шигъри һәм музыкаль сәләткә ия булган кеше. Күп санлы музыка әсәрләре ижат итеп калдырды. “Син минем йолдызым” дигән жырлар авторы.

Моң керде күңелгә

Фәния Фәхрәтдин кызы Мөхәммәтшина

Мәктәптә татар теле һәм әдәбияты, музыка укытучысы булып эшләде. Буш вакытларында шигърьләр, жырлар яза. Н.Нәбиуллин, Ч.Мусин, Г.Әхтәмова, Р.Байтимерова сүзләренә язылган жырлары бар.

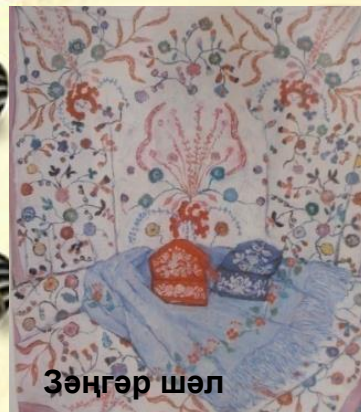

Рәссамчы

*Һәдия
Ситдикова*

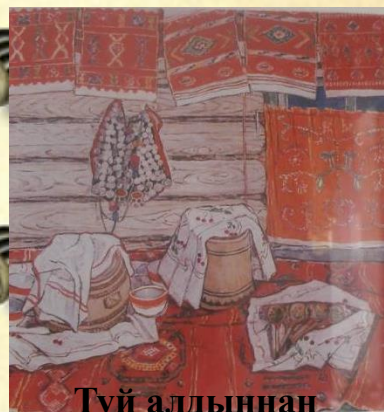
Башкортстанның халык
рәссамы, Салават Юлаев исемендәге
премия лауреаты. Әгерже районы,
Мордывий авылында туа. Хәзерге
көндә Уфада яши.

Зәңгәр шөл

Икмәк

Туй алдыннан

Татар балы

Башкорт балы

АКТИВ ХӘБӘРЧЕЛӘР

***Роза Мифтах кызы
Корбанская***

1950 нче елда

Мордывый авылында укытучылар гаиләсендә туа. Мәктәптә укыганда татар теле һәм әдәбият укытучысы Гыймазова Вәсилә Миннегәрәй кызы оештырган түгәрәккә йөри, шуннан башлап ижат эшенә кызыксыну уяна. Соңыннан мәктәптә башлангыч сыйныф укытучысы, “Сельхозтехника”, “Сельхозхимия” берләшмәләрендә эшли. Хикәяләре, публицистик язмалары, шигырьләре “Әгерже хәбәрләре”, “Татарстан яшьләре” гәзите битләрендә басыла. Районыбыз гәзитенең актив хәбәрчесе.

Талантлы син, Кеше туганым

***Фирая Зөфәр кызы
Әхмәтҗанова***

Язмыш җиле Фирая апа Әхмәтҗанованы Тирсә якларына алып килә. Туган якның илһамлы җиле кулына каләм алырга этәрә. Аның шигырьләре, мәкаләләре даими рәвештә “Әгерже хәбәрләре”, “Яңарыш” гәзите битләрендә басылып тора.

Үткән тарихыбыз, дуслар,

Күңелдә озак калсын.

Якты мирасыбыз булып,

Безне озата барсын.

**ИГЪТИБАРЫГЫЗ
ӨЧЕН
РӘХМӘТ!**

**Эшне башкарды: Татарстан
Республикасы, Әгерҗе
районы, Тирсә авылы.**

